Lezen is zó 2013

10-01-2013 10:40

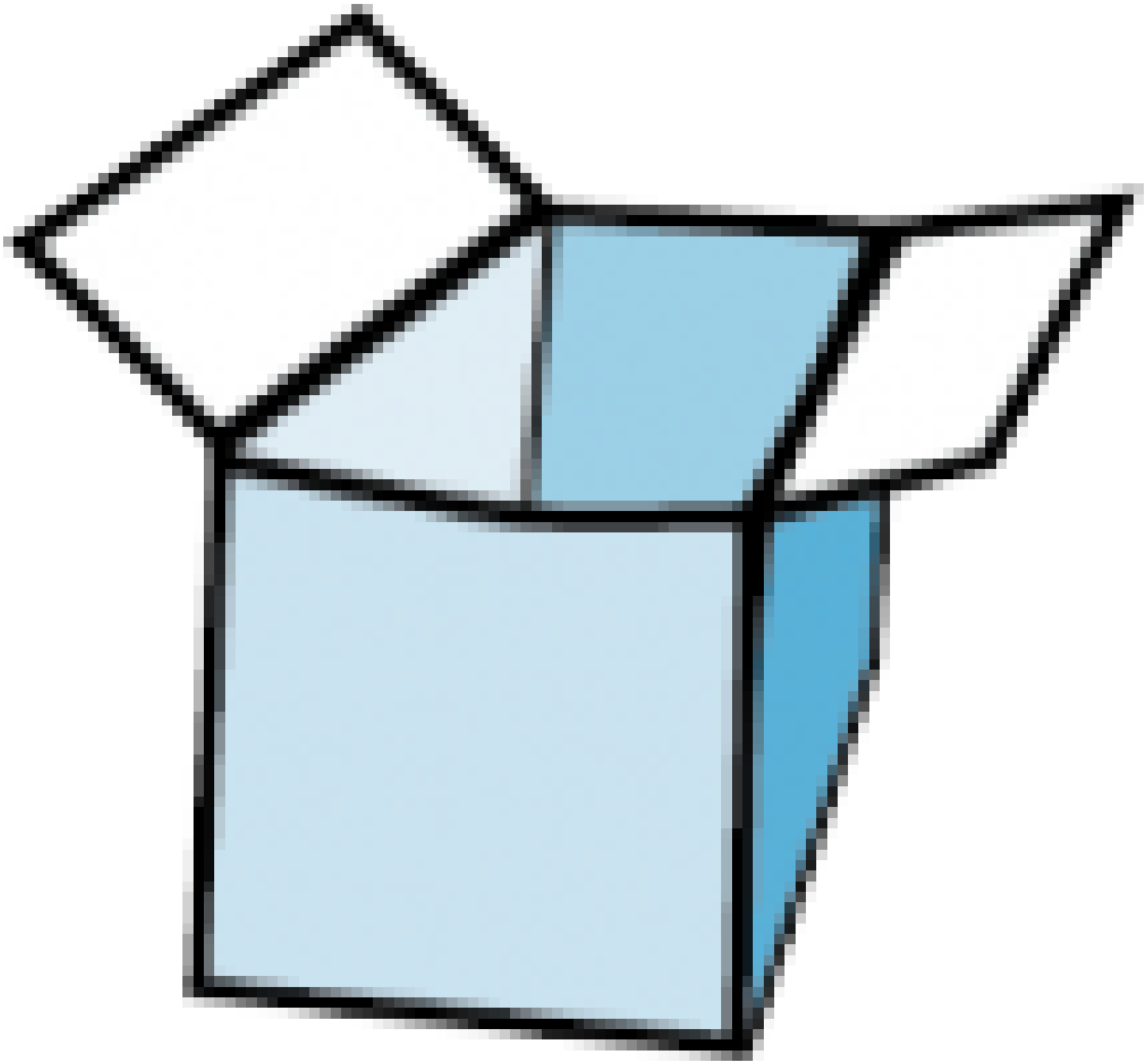

Tijdens een van mijn video-opdrachten voor inct sprak ik de eigenaar van een Bruna-winkel in Rotterdam. ‘Je bent een uitstervend soort’, zei hij. Hij doelde hiermee op mijn liefde voor ‘echte’ boeken. Een boek dat je ’s avonds met tegenzin opengevouwen op je nachtkastje legt. Volgens de eigenaar van de Bruna-winkel voor velen een dood blok papier. Jammer genoeg heeft hij zelfs vierkante meters, waar eerst boeken stonden, moeten vervangen voor kopjes en schoteltjes van Blond Amsterdam.
Tegenwoordig zijn er nog maar weinig mensen die warmlopen voor een echt, goed boek. Ze lezen liever vluchtige roddels in tijdschriften of gaan voor het verhaal in e-bookvorm. Ondanks dat ik hiermee compleet buiten het gedrag van mijn generatie val, houd ik nog steeds van het papieren boek. Uren struinen door boekhandels, de geur van een nieuw boek en de pracht van een overvolle boekenkast in een te kleine woonkamer.

Ook tijdens een gesprek bij een drukker werd mij duidelijk dat mensen zoals ik niet veel meer voor komen. De meneer van de Bruna had gelijk, we worden met uitsterven bedreigd. Tegenwoordig gaan er geen dozen en stapels met boeken meer naar (online) boekhandels om vervolgens stuk voor stuk naar de klant te verdwijnen. Nu wordt het boek pas gedrukt op het moment dat de klant achter zijn computer op ‘bestelling verzenden’ klikt. En dat gebeurt volgens mij ook nog te weinig. De passie van het boeken kopen is weg.

Hoewel ik die passie voor boeken nog wel voel, zie ik ook het nut in van digitale boeken. De zware tas van de middelbare scholier verdwijnt en maakt plaats voor een iPad. Alles tot je beschikking in één simpele app. Stiekem doe ik dat ook, maar alleen met studieboeken en alleen als ik het boek niet helemaal wil lezen.

Van mij mag die passie voor het boek terugkomen. Een mooi verhaal is voor mij dat het boekenvak weer wordt zoals het was. Uitgevers hoeven hun werkwijze niet aan te passen en kinderen rennen massaal van school naar huis om hun boek uit te lezen, in plaats van hun schietspelletje te spelen. Kinderen die boeken lezen worden niet uitgelachen, maar worden gevraagd wat hun volgende boek wordt. En het beroep van een schrijver is er weer een van de romantiek van het schrijven.

Ja, laat mij dat verhaal maar lezen. Dan lig ik misschien weer ’s nachts met mijn deken over mijn hoofd en een piepklein lichtje te genieten van mijn boek.

Stephanie Hofs